

HET PROGRAMMA 1963-1964

21 juni 1963

Goedenavond, vrienden.

Aan het begin van deze avond weer het bekende woord: wij zijn niet alwetend of onfeilbaar. Denk zelf, oordeel zelf en handel naar hetgeen u gevonden hebt. Onze bijeenkomst staat heden in het teken van het komende verenigingsjaar:

HET PROGRAMMA 1963-1964

Wanneer u het programma ontvangen hebt - of ontvangen zult - en het bezieet, zo zal u opvallen, dat de omschrijving van avonden en de gegeven inhoud van cursussen vager is dan voorheen. Daarnaast zult u zien, dat sommige bijeenkomsten beperkt werden, terwijl een zeker element van onzekerheid overal schijnt te overheersen. Tot op heden hebben wij onze bedoelingen steeds duidelijk kunnen maken en ons daaraan - althans grotendeels - steeds kunnen houden. Reeds in het afgelopen half jaar, maar in sterkere mate nog in de komende tijd, worden wij geconfronteerd met omstandigheden, waardoor wij geen algehele zeggingschap meer hebben over dat, wat gebracht zal worden. De beslissingen liggen nu niet meer bij u of bij ons, maar bij degenen, die de grote ontwikkelingen op aarde helpen zich te voltrekken.

Dit betekent in de eerste plaats wel, dat de duur der bijeenkomsten niet meer de gebruikelijke regelmaat zal kunnen vertonen. Zoals u weet, hebben wij als sprekers van de Orde steeds getracht op de klok te werken en u zo het uur, anderhalf uur, of zelfs de twee uren spreektijd te geven, waarop u als lid - mede krachtens uw betalingen - recht had. Verder hebben wij er steeds naar gestreefd het geheel een inhoud te geven, welke enerzijds een algemene ontwikkeling bevordert, terwijl anderzijds een zekere filosofische achtergrond en mogelijkheid tot esoterische bewustwording werd gegeven. Nu echter verandert er zoveel, dat wij niet meer met zekerheid kunnen zeggen: een vrijdagavond duurt dus van 20.15 u tot 22.15 of 22.30 uur. Het kan wel eens langer worden, het kan ook veel korter worden.

Het element dat bij deze veranderingen u in de eerste plaats op zal vallen, is het veelvuldig op de voorgrond treden van gastsprekers. De gasten, die wij, als in de afgelopen maanden, ook in het komende verenigingsjaar verwachten, kunnen wij onderscheiden in drie groepen.

Allereerst zullen soms de grote Lichtkrachten zelf, hetzij direct, hetzij via intermediairs, het medium beïnvloeden. Naar wij menen zullen zij veelal zeer kort, soms op het cryptische af, hun stelregels ten beste geven. Van hen kunnen wij onder meer verwachten, dat zij ons inleiden in de wet, de leer en de regels die gelden voor deze nieuwe tijd. Zij zullen zeker komen, maar wij weten niet wanneer en hoe: dit blijft aan hen overgelaten. Waar zij zich niet verwaardigen ons een programma te geven - wat overigens begrijpelijk is - kunnen wij hier niets anders doen dan stellen: wij staan tot uw dienst, neem de tijd, die u goed acht, bepaal uw eigen wijze van werken.

De tweede categorie mogen wij eerder als leermeesters beschouwen. Zij zullen dus voor een deel onze taak overnemen; veelal voor een betrekkelijk korte tijd zullen zij tijdens de bijeenkomst trachten u bepaalde aspecten van de nieuwe leer, de daarmee verbonden regels en wetten, duidelijk te maken. Wij kunnen verwachten, dat zij daarbij uitvoeriger zijn dan de Meesters zelf, zodat wij niet alleen geconfronteerd zullen worden met: "Dit is de regel, dat is de leer", maar ook zullen kunnen vernemen, waarom dit zo is. Toch nemen wij aan, dat hun lezingen aan de beperkte kant zullen blijven en veelal een duur van ongeveer 10 minuten tot rond 30 minuten zullen hebben.

Ten laatste treedt er een reeks van gastsprekers naar voren, die beschouwd kan worden als een opeenvolging van gezonden van de Grote Krachten die ons bepaalde delen van het menselijke leven zullen ontleden en ons inzicht zullen trachten te geven in de wijze, waarop het menselijk bestaan aan de grote regels zou moeten worden aangepast, terwijl zij ons daarnaast ook zullen wijzen op ontwikkelingen, ingrepen en gebeurtenissen, die onmiddellijk uit de krachten van de nieuwe tijd voortkomen.

Deze drie groeperingen zullen niet regelmatig op willen of kunnen treden. Zoals u kunt zien, hebben wij dus vele avonden geprogrammeerd, alsof wij het verloop daarvan geheel zelf zouden kunnen bepalen. Het kan dus ook bv. op een discussieavond voorkomen, dat een van de genoemde groepen het woord vraagt. Van onze zijde uit zal deze mogelijkheid dan onmiddellijk, zo nodig zonder zelfs een zin af te maken, verleend worden. Wij stellen er prijs op u reeds nu nadrukkelijk op deze mogelijkheid te wijzen, zodat u zich niet teleurgesteld zult gevoelen, wanneer dit eens voor mocht komen.

Een bijzonder karakter zal waarschijnlijk de groep krijgen, die tot op heden de esoterische magische wordt genoemd. Waar deze groep voornamelijk gebaseerd was en is op het verkrijgen van bepaalde innerlijke krachten en een innerlijk inzicht, verwachten wij hier vele gasten en leringen, die direct in het kader liggen van de nieuwe tijd en haar ontwikkelingen. Het is mogelijk, dat de grote Meesters hier bij herhaling het woord nemen. Hoe, wanneer, op welke wijze dit zal geschieden, durven wij echter niet met zekerheid vast te stellen.

In de beide andere cursussen ligt de nadruk op een voortzetten van de leringen, die ook in het afgelopen jaar werden gegeven. Ook hier kunnen mogelijk gasten optreden. De leringen zelf zullen echter meer dan voorheen vereenvoudigd worden, details zullen in vele gevallen wat verwaarloosd worden, om zo de hoofdzaken duidelijker te kunnen stellen. Daarnaast zal in toenemende mate de nadruk vallen op de mogelijkheden tot praktische verwerkelijking van het geleerde, terwijl meer dan in het afgelopen jaar de gelegenheid zal worden gegeven tot vraagstelling en/of debat. Het is duidelijk, dat deze gelegenheid alleen dan zal bestaan, wanneer de daarvoor uitgetrokken tijd niet door gastsprekers in beslag genomen wordt. Over het geheel genomen kunt u dus rekenen op meer gecomprimeerde leerstof, eenvoudiger gesteld, die eventueel met meer ingewikkelde leringen op hetzelfde niveau kan worden aangevuld, met nadruk op de praktijk. Elke lering is zonder meer op deze tijd georiënteerd.

Dit brengt ons tot het bespreken van een verschijnsel. Meerderen onder u hebben waarschijnlijk reeds bemerkt, dat menige gastspreker een eigenaardige sfeer met zich brengt. Deze sfeer zal voor u niet altijd evenzeer voelbaar of merkbaar zijn, terwijl zij ook zeker niet altijd dezelfde emoties en gevoelens bij u zal kunnen wekken. Elke spreker van hoger niveau heeft nu eenmaal zijn eigen persoonlijkheid en daardoor ook zijn eigen uitstraling. Deze sprekers wekken echter een sfeer, die anders is en uit andere waarden bestaat, dan de krachten, die door ons, sprekers van de Orde, tot op heden gebruikt werden. U zult begrijpen, dat het ons liever is de uitstralingen van deze hoge Lichtkrachten bij u werkzaam te zien, dan - al is het dan ook door de hoogste leden van onze Orde - een steravond te zien houden.

Wetend, dat de mens een gewoontedier is, zodat het prettiger is aan een vast schema vast te houden, hebben wij ook voor dit jaar toegestaan, dat er een avond als "steravond" werd aangewezen. Wij rekenen er echter op, dat deze een andere inhoud, een geheel ander karakter zal krijgen dan tot nu toe. Op het ogenblik weten wij echter niet eens, of de gebruikelijke instraling van draagtekens dan plaats zal kunnen vinden en, zo ja, op welke wijze dit eventueel zou geschieden. Wij hopen echter tijdig hierover nadere informatie te kunnen nemen en zullen onze ervaringen dan zo snel mogelijk aan het bestuur verder leiden.

Wij dienen ook nog aandacht te geven aan de inhoud van de vrijdagavond bijeenkomsten. U zult reeds bemerkt hebben, dat deze in de laatste tijd geheel waren gesteld in het teken van de nieuwe tijd. Toch menen wij, dat een te veel herhalen van dezelfde waarheden en wijsheden voor u op den duur geestdodend kan werken. Wij menen dan ook, dat het goed zal zijn terug te grijpen op het systeem van korte cycli, gemeenlijk bestaande uit 3 tot 4 lezingen, te houden op achtereenvolgende avonden zover dit mogelijk is. Hierbij zullen aspecten van de oudheid, van

mysteriescholen, godsdienstige ontwikkelingen en geestelijke achtergronden van het verleden worden aangesneden, die in direct verband staan met de nu heersende ontwikkelingen en toestanden, maar toch ook weer veel wetenswaardigs en interessants in zich bergen. Wij hopen op deze wijze uw aandacht te blijven boeien en toch de noodzakelijke leringen omtrent de nu optredende krachten te kunnen geven.

Het tweede deel van de avond zal in vele gevallen gebruikt worden voor esoterische lezingen. Toch kunt u er niet op rekenen, dat de vrijdagavond elke maal na de pauze esoterische onderwerpen brengt. Indien dit mogelijk is, zullen wij ook onze gasten verzoeken hoofdzakelijk het tweede deel van de avond te gebruiken voor hún toespraken en inwerkingen. Zoveel mogelijk zal er zorg voor worden gedragen, dat de avonden met een vast en te voren aangekondigd onderwerp door kunnen gaan, terwijl ook de regelmaat der bijeenkomsten zoveel mogelijk gehandhaafd zal blijven. Indien hier wijzigingen onvermijdelijk blijken, zullen wij dit zover mogelijk van te voren aankondigen. Toch geldt ook hier, evenals bij de besloten discussies: neem ons niet kwalijk, wanneer wij ons hierbij onderwerpen aan hen die hoger, Lichtender en wijzer zijn dan wij zelf. Wij weten immers, dat de bedoelingen van deze meer Lichtende en bewustere krachten met mensheid en wereld zódanig goed is, dat wij hen alle medewerking menen te moeten geven, zelfs wanneer dit betekent, dat wij inbreuk maken op vastgesteld programma en onderwerp.

Het aantal zondagsbijeenkomsten is drastisch beperkt en tot de helft teruggebracht. Dit wil niet zeggen, dat alles, wat op deze zondagen gebracht werd, waardeloos was. Wel betekent het, dat het geestelijk rendement van deze bijeenkomsten o.i. wat aan de lage kant was, terwijl de groepen door hun beperkte omvang al te vaak eerder het karakter van gezelligheidsbijeenkomsten kregen. Daar wij weten, dat veel meer krachten van het medium en van onze sprekers gevergd zal worden in de komende tijd, meenden wij hier een beperking aan te mogen brengen. Degenen, die gewend waren eens per twee weken een zondagsbijeenkomst bij te wonen, zullen dit echter ook in het vervolg kunnen doen, zij het dan, dat zij geen keuze van groep meer hebben, terwijl de omvang van de groep mogelijk iets toeneemt. Op deze zondagen zullen wij trachten onderwerpen van meer onmiddellijk belang en meer concrete inhoud dan voorheen te behandelen. Het geven van zuiver op esoterie of wijding ingestelde onderwerpen kan goed zijn, wanneer je tijd hebt hiervoor. Wanneer alles echter gericht dient te zijn op een zo snel mogelijke en volledig mogelijke confrontatie van de mens met de nieuwe krachten en de nieuwe leer, zal men ook in deze bijeenkomsten genoeg moeten nemen met meer directe leringen. Wel zullen wij ons hier zoveel mogelijk aan trachten te passen, aan het peil van de aanwezigen.

Wat mij tot het volgende punt van belang brengt:

Zoals u weet, hebben wij ons in zeer sterke mate steeds aangepast aan de aanwezigen op een bijeenkomst, menende, dat het beter is twee woorden op voor een voor begrijpelijke wijze te uiten, dan 100 woorden te brengen, die niet door een ieder, of tenminste de meerderheid begrepen worden. Wij hebben bij onze werkwijze steeds weer het gemiddelde niveau van de aanwezigen als uitgangspunt beschouwd, trachtende in de gegeven leringen net iets daarboven te grijpen. In de komende tijd zullen wij dit niet altijd kunnen doen. De vraag is nu niet meer, wat u van ons wilt aanvaarden of kunt begrijpen. Het wordt steeds meer een kwestie van hetgeen wij moeten geven. Dit betekent, dat een afgerond systeem, dat gebaseerd is op de komende tijd, in het volgende verenigingsjaar gehanteerd wordt, waarbij een bepaald pensum moet worden afgewerkt.

Er moet bv. in het komende jaar een duidelijk beeld gegeven worden van alles, wat het nieuwe leven, de nieuwe tijd eigenlijk voor de mensen in zullen houden. Misschien zullen wij in komende jaren, zo ons de mogelijkheid en de tijd daartoe gelaten wordt, hierop nader in kunnen gaan, maar voor het komende jaar hebben wij dus een vastgestelde taak, die zeker niet vereenvoudigd wordt door het reeds genoemde optreden van vele gastsprekers. Daarom moet u het niet erg vinden, wanneer wij soms wat snel voorwaarts gaan, of een beetje "boven uw pet" praten. Ik ben er van overtuigd dat u, zo u zich de moeite getroost na te denken, vaak later een groot deel van dat, wat u niet onmiddellijk bevatten kon, toch zult begrijpen.

In de meeste gevallen bent u immers ook in staat een onderwerp later nog na te lezen? Vooral wanneer u zelf op een bijeenkomst aanwezig bent geweest, zult u hierin vele mogelijkheden tot uitbreiding van uw bewustzijn ontdekken. Wanneer u eens een keer werkelijk helemaal niet mee kunt komen, weet daarover niet bedroefd of boos, maar houdt u aan alles, wat u wel begrepen hebt. Op deze manier kunnen de beste resultaten bereikt worden.

Nog iets, waarop ik u moet wijzen:

Wij beginnen onze bijeenkomsten altijd met de woorden: "Wij zijn niet alwetend of onfeilbaar." Deze waarschuwing geldt - ofschoon in veel beperkter mate - naar ik meen ook voor onze gasten. Wij zullen dus deze formulering handhaven. Indien echter een gast als eerste spreker optreedt, zullen wij niet door de op hem volgende spreker deze formule alsnog laten herhalen, om zo te voorkomen, dat de avond schijnbaar uit twee delen bestaat: een onfeilbare lering en een feilbare.

Ons inziens heeft de humor een bijzondere taak in het leven. Zij confronteert de mens met zichzelf, met eigen zwakheden en dwaasheden. Wij verlangen bij ons werk steeds er naar, ook deze humor een plaats te geven. Wij weten natuurlijk niet, of wij er in zullen slagen deze humor op alle avonden mede tot haar recht te doen komen. Waar het echter maar even mogelijk is, zullen wij dit echt menselijke element mee laten spelen in onze betogen. Ook zullen wij er naar streven het nu soms wat "droge" karakter van sommige lezingen te veranderen, door te grijpen naar een meer poëtische of meer "sappige" - zoals de volksmond pleegt te zeggen - wijze van argumentatie.

Hiermede heeft u reeds een beeld van de invloeden, die ons programma in de komende tijd zullen mede bepalen. Dat is echter niet alles, wat voor u en ons van belang is, zodat ik uw geduld moet vragen voor de volgende beschouwingen:

Ons programma en werk heeft in de nieuwe tijd weinig betekenis, wanneer het beperkt blijft tot het gesproken woord. Er is een tijd geweest, dat het geven van leringen door het gesproken woord alleen, plus een zo nu en dan vanuit de geest helpend ingrijpen, als voldoende kon worden beschouwd. Reeds in het afgelopen jaar hebben wij echter vast kunnen stellen, dat er steeds minder waarde ligt in, en voldoening of werking verkregen kan worden, wanneer men zich alleen tot de theorie bepaalt. Voor ons betekent dit een steeds meer praktisch ingrijpen in de stoffelijke verhoudingen. Voor u is deze praktijk eveneens noodzakelijk, maar wij kunnen moeilijk daarvoor algemeen geldende voorschriften geven, waar elke mens nu eenmaal een ander karma, een andere geestelijke achtergrond heeft, terwijl ook de mogelijkheden voor verschillende mensen vaak geheel anders zullen liggen.

Wij zullen echter in toenemende mate trachten - hierbij het voorbeeld van onze geestelijke Meesters volgende - u een element van spanning te brengen, waardoor in een enkel onderwerp twee, ja, drie verschillende waarden kunnen worden weergegeven en zo de persoonlijke mogelijkheid voor zoveel mogelijk mensen duidelijk gemaakt kan worden. Indien mogelijk zullen wij subliminale waarden en geestelijke spanningen zo gebruiken, dat de mens tot een innerlijke ontspanning komt, waardoor hij eenvoudiger en gemakkelijker tot de praxis zal komen van het geleerde. Dat dit vooral in een zaal vaak moeilijkheden baart zult u kunnen begrijpen. Dat wij ons hierin dus soms zeer zullen moeten beperken, volgt daaruit eveneens.

Een belangrijke vraag luidt: hoe moet dit nieuwe jaarprogramma nu eigenlijk gezien worden?

In het verleden was het een voortzetting van werkzaamheden in het verleden, een geleidelijke en steeds voortgaande ontwikkeling van bepaalde ideeën en waarden. Vergelijkend kan worden gesteld: in het verleden werd het fundament gelegd. Nu moeten wij het huis zelf bouwen. Hierbij kunnen vele nieuwe elementen optreden en noodzakelijk worden. Wij gaan daarom uit van het standpunt, dat de samenstelling van oude groepen, ja, zelfs het aantrekken van oude bekenden, door voor hen in het bijzonder lezingen te geven en onderwerpen te behandelen, niet meer wenselijk is. De samenstelling van de groepen kan, wat ons betreft, geheel willekeurig zijn.

Voor alle groepen zal bij de samenstelling gelden: wie het eerste komt, die het eerste maalt. Wie zich aanmeldt en beantwoordt aan de gestelde eisen, zal zonder meer worden toegelaten, zolang plaats beschikbaar is, zelfs wanneer een ouder lid, dat zich niet tijdig heeft gemeld, daardoor zou moeten uitvallen. Dit klinkt onheus, maar indien wij willen aansluiten bij de vernieuwing, kan het heus niet anders. Wij willen daarom uitdrukkelijk stellen - ook tegenover het bestuur - dat geen enkele voorkeur mag worden gegeven aan oude leden, maar de volgorde van inschrijving bij de samenstelling van alle groepen onbeperkt aangehouden dient te worden. Dit geldt voor elke groep, zonder enige uitzondering.

Misschien vraagt u zich af, waarom ik deze nadruk leg. Wel, er zijn er onder u, die vele jaren wat mee hebben gesukkeld - noem mij dit woord niet kwalijk - ik meen echter, dat het er vaak veel op lijkt. Dergelijke leden hebben getrouw de bijeenkomsten en cursussen bezocht, maar zijn geestelijk wat ingeslapen. Zij vinden in het bijwonen van de bijeenkomsten een zekere vreugde, bevrediging, ontspanning, maar verder reikt het niet. Wat nu noodzakelijk is, is echter vooral leven, begrip, kracht, energie, niet alleen maar een sluimeren bij het aanhoren van leringen en het spreken op een zoet geheel vergeestelijkt toontje. Er is nu geen behoefte aan een zoete aanvaarding van alles, wat wordt gebracht, maar aan een strijden met jezelf, om uit de ontvangen lessen voor jezelf een nieuwe wijze van leven te distilleren. Het gaat er niet meer om, dat u hoort over het bestaan van krachten en mogelijkheden voor de mens, maar om een zelf ontwikkelen van de krachten, een zelf realiseren van deze mogelijkheden. Het is niet meer voldoende, dat men zegt: ach, de Orde weet het toch zo goed. Uzelf moet het weten, uzelf moet een keuze leren maken.

Juist om te voorkomen, dat deze mentaliteit blijft overheersen in het vastgeroeste groepje van goedwillende en misschien geestelijk bekwame, maar gemakzuchtige toehoorders, hebben wij gemeend nadrukkelijk te moeten stellen, dat in de groepen veranderingen en nieuwe elementen welkom zijn. Dit geldt dus niet alleen maar voor een cursus of de vrijdagavond, maar voor alle geestelijk werk. Ook voor de esoterisch magische groep. U dient te begrijpen, dat wij, zo wij willen helpen de wereld te vernieuwen, bij ons zelf zullen moeten beginnen. Dit betekent, dat in deze groep - zoals overal elders - allereerst met oude gewoonten gebroken zal moeten worden. Voor u betekent dit verder, dat de wereld niet meer zo berekenbaar is als voorheen, dat uw eigen levensprogramma, evenals ons programma, niet meer voor langere tijd geheel vast kan staan. Het betekent, dat voor alles belangrijk is, dat wij ons steeds en zo snel mogelijk aan kunnen passen aan de behoeften van de tijd.

Er zijn mensen, die gevraagd hebben: Jullie spreken over een nieuwe kracht. Maar wat is die kracht dan?

Deze nieuwe kracht die ook in ons komend programma een zo belangrijke rol speelt, is in wezen de kracht van de oudheid, die opnieuw tot leven komt. De kern hiervan is dus niet iets, wat geheel nieuw is, maar eerder het oude, het vergetene, wat nu weer in de bestaande mogelijkheden, in de hedendaagse wereld, zal moeten worden ingevoegd. Het verre verleden van de eerste inwijdingen, de eerste priesterkoningen, nu reeds lang vergeten, evenals de geheimen van de eerste broeders die wijsheid op de hoogten zochten in het Atlantische rijk, ja, de geheimen van het "Rijk Mu" spelen in deze dagen opnieuw een rol. Ook waarden, die u alleen nog maar kent uit de mooie legenden van Egypte, Griekenland, Indië, worden weer actief, een werkelijkheid van deze dagen. Natuurlijk treedt dit alles niet naar voren, zoals het eens was. Maar aangepast, samengebracht tot een eenheid van kennis en macht, is het een middel om de kosmische krachten van tijd te hanteren volgens de noodzaken en behoeften van deze dagen.

De kern van de nieuwe kracht is de eeuwigheid zelf: de eeuwigheid, die ademt, zo uw wereld nu beroerende met een kracht, die door u omgezet kan worden in bruikbare energie, levenskracht, maar daarnaast een mogelijkheid voor de geest de geestelijke kracht te stellen, die niet in stoffelijke energieën omgezet kan worden, maar in de geestelijke mogelijkheden voor allen, die op de wereld bestaan, wat toch wel een zeer grote verandering zal kunnen betekenen.

Wij hebben dus met deze krachten te maken daarnaast heeft u te maken met een wereld, die de inwerkingen van deze kracht zal ondergaan, ongeacht de vraag, of u daaraan mee zult doen of

niet. Een mens die werkelijk disharmonisch is met de nieuwe kracht, al is het alleen maar innerlijk, gaat daaraan ten onder. Een mens die werkelijk geheel harmonisch is met de nieuwe krachten, kan niet verwachten, dat het hem opeens volgens alle menselijke begrippen goed zal gaan, maar hij zal nieuwe vermogens en mogelijkheden ontwikkelen. Hij zal bovenal in deze kracht, vreugde en zekerheid vinden. Een mens, die de nieuwe leringen aan zich voorbij laat gaan, zal beweren, dat de wereld zich waanzinnig gedraagt, dat men zich aan de rede alleen zal moeten houden. Maar degenen, die de Stem in zichzelf horen spreken, zullen door de praktijk al snel leren beseffen, dat de innerlijke stem, die niet redelijk verklaard kan worden en lang niet altijd met redelijke waarden komt, belangrijker is dan ooit.

Zij zullen beseffen, dat de werkelijkheid niet meer aan de menselijke regels gehoorzamen zal, dat het niet mogelijk is, de verschijnselen en werkingen allen in vaste vakjes in te delen. De ontwikkelingen zijn niet meer met mooie woorden en redelijke opvattingen aaneen te lijmen, zodat men kan stellen: dat zal gaan gebeuren.

Ons programma voor de komende tijd luidt dan als volgt:

Wij zullen gaan spreken over dit en dat. Het onverwachte, het afwijkende, zijn waarden die men zal moeten aanvaarden, zoals zij zijn. Wij doen dit. Beantwoordend aan de behoeften van de leden in de stof, hebben wij ons programma geformuleerd. Een programma dus, dat in wezen gebaseerd is op onzekerheden, dat alleen onze intenties uit kan drukken en geen zekere voltooiing van het gestelde kan omvatten. Wij leggen hierop de nadruk: de tijd, de kracht, de geestelijke invloed moet, ook al is zij niet te berekenen en te overzien, boven alles bepalend zijn voor ons werken en denken.

Misschien gaat u zich nu afvragen, of er voor u nu werkelijk een zo groot verschil zal zijn tussen bv. een geestelijke Meester en een normale spreker van onze groep. Misschien is dit verschil voor u uiterlijk niet zo groot: zij spreken door hetzelfde medium en met dezelfde woorden. Het enige verschil is het denken, de persoonlijkheid. Wij zoeken nog vaak te rationaliseren. Wij trachten steeds weer u een beeld te geven, dat redelijk, logisch en wetenschappelijk aanvaardbaar is, een opbouw gevende, waarvan u te meer zult moeten zeggen: zo zou het kunnen zijn.

Een Meester getroost zich deze moeite niet. Hij kent de waarheid en wil u deze niet bewijzen, maar stelt ze. Hij stelt zijn leringen als axioma. Dat kan voor u een groot verschil zijn. Wij verlaten voor een kort ogenblik onze eigen wereld, om tot u te komen. Daarbij laten wij veel achter van hetgeen wijzelf zijn in deze wereld en trachten weer gewoon mens te zijn, zo u tegemoet tredende als gelijke. Een Meester, of zelfs een bode van een Meester, kan dit niet. Hij is in de eerste plaats gebonden aan de krachten en werkingen, waarvan hij deel uitmaakt. Hij brengt deze werkingen en krachten met zich naar de menselijke wereld. Zo komt er een element in alles, wat zij zeggen, dat niet in woorden uitdrukbaar of maar redelijk omschrijfbaar is. Men kan deze inwerking m.i. het beste omschrijven als een sfeer. Een sfeer, die aan de woorden een andere inhoud schijnt te geven en hen tot iets nieuws maakt.

Ik merk hierom nogmaals op, dat het in het komende jaar dus voor u van groot belang kan zijn, de bijeenkomsten, die u interesseren, persoonlijk bij te wonen, omdat de verslagen niet alles wat gebracht wordt, zullen kunnen weergeven.

In de orde kennen wij verder nog een aantal zogenaamde buitengroepen. In deze groepen zal hetzelfde element optreden. Hoe? Dat is afhankelijk van plaatselijke omstandigheden, maar ligt toch wel vooral in handen van de grote geestelijke leiders van deze tijd. In alle gevallen moet echter worden getracht de mens voor te bereiden op alles, wat gaat komen, zonder hem de juiste gegevens daaromtrent reeds nu te verschaffen. Predictie en prognose zijn uit de tijd. Wij zullen dus niet meer mogen stellen, dat er een watersnood op komst is en de raad geven u daarop voor te bereiden. Overigens hebben toen verschillende mensen tot ons gezegd: "Jullie hebben sensatie gezocht, onjuiste voorspellingen gedaan. Want hier is er immers geen overstroming geweest?" Zij vergaten, dat een groot deel van Nederland wel overstroomd was, terwijl voor hen het gevaar van overstroming zeer groot was geweest.

In het verleden hebben wij dergelijke waarschuwingen en prognoses gegeven, zolang dit nog mogelijk was. Nu kan dit niet meer: Kunt u zeggen, hoe een denkend en levens organisme een volgend ogenblik zal gaan reageren? Uw aarde was altijd een denkend en levend organisme, dat echter zo traag reageerde, dat voorspellingen redelijk mogelijk bleken te zijn. Nu echter heeft dit wezen een zee van krachten rond zich, waarin het zo gebaad wordt, dat het sneller en daardoor niet meer berekenbaar kan reageren. Oude gewoonten en gebruiken, oude wijzen van reacties zijn niet meer zeker, ja, zullen waarschijnlijk in zeer korte tijd door andere worden vervangen. Oude ritmen wijzigen zich, oude vergeten werkingen treden opnieuw op. Iets wat nu nog gevaarlijk en onvermijdelijk blijkt, verdwijnt opeens, andere, onverwachte gevaren blijken opeens te bestaan.

Dit betreft niet alleen de aarde zelf, maar ook de mensheid, die op haar woont en alles, wat verder in en op haar leeft. Er is geen patroon van gedrag en reactie meer, waarop men kan vertrouwen. Toch zal het geheel wel beantwoorden aan een vast schema, een vast patroon: aan de ritmen van de nieuwe kracht, de inwerkingen van de nieuwe geestelijke invloeden, de leiding, die de aarde en wat op haar leeft, nu ontvangt. Dit onttrekt zich echter aan de menselijke kennis en opvattingen. Wanneer wij u nu, zonder in bijzonderheden te treden, een inzicht in deze nieuwe werkingen en kracht kunnen geven, u dit nieuwe ritme kunnen leren aanvoelen, zal het vaak met een enkel woord mogelijk zijn u in staat te stellen juist te handelen op het juiste ogenblik. Gezien het onredelijke karakter, dat het geheel der werkingen vanuit een menselijk standpunt echter heeft, zal het niet mogelijk zijn dergelijke tips met redenen te omkleden. U ziet dus, dat de onzekerheden in ons programma niet zó maar zijn ontstaan. Zij zijn het gevolg van invloeden en noodzaken.

Nu zullen er in de komende tijd voor u vele mogelijkheden zijn tot eigen activiteit. Zoals u zult begrijpen, kan ik daarop niet verder ingaan. Maar ik wijs u er nogmaals op, dat de komende jaar ook voor u een alleen maar spreken over geestelijke waarden en mogelijkheden niet meer voldoende zal zijn. Dit houdt m.i. in, dat eigen activiteiten, in of buiten de orde, in de komende tijd wel veranderingen zullen ondergaan. Een ieder, die deel heeft aan de vernieuwing zal over de krachten daarvan kunnen beschikken. Dit is een groot voordeel. Wij menen daarom, dat het beter is, de regelmatige bijstandsbijeenkomsten op te geven. Slechts in het geval van een werkelijk grote en dringende behoefte aan raad en bijstand op geestelijk terrein, zijn wij nog bereid onder vier ogen raad te geven aan degenen, die tot onze groep in de stof behoren. Er zal dan echter geen sprake meer zijn van een uitpluizen en beredeneren met u van uw problemen, het geven van verwachtingen. Daarvoor is het de tijd niet meer: u zult uw eigen problemen op moeten lossen. Wij willen u helpen, maar alleen dan, wanneer er voor u geen andere uitweg of mogelijkheid is te vinden. Onze grootste aandacht, al onze energie, zullen wij in de komende tijd aan de mensheid als geheel moeten wijden. Natuurlijk zullen wij trachten mensen te helpen, wanneer zij een zieke willen genezen, wanneer zij een ander tot inzicht willen brengen, of tot een betere geesteshouding. Maar dit is niet meer het hoofdbestanddeel van ons streven. Ons werk is werken met de mensheid, met de aarde, door de kracht en onder leiding van de nieuwe geestelijke Meesters.

Ik hoop u hiermede veel duidelijk te hebben gemaakt. Misschien vraagt u zich nu af, of het onder deze omstandigheden wel zin heeft de Orde in de stof verder voort te laten bestaan. Wij hebben zelf hierover ernstig nagedacht en zijn tot het besluit gekomen ons werk ook in stoffelijk georganiseerde vorm voorlopig nog voort te zetten:

De verschillende stoffelijke kernen, waarvan uw Orde er een is - uw vereniging dus - zullen in de komende tijd dienst kunnen doen als centraal punt voor ons werk. Er zijn nog vele leringen, die gegeven kunnen worden. Het contact met de wereld van de geest, maar vooral met de geestelijke Meesters, zal voor vele mensen van het hoogste belang zijn, terwijl binnen een groepsverband werkzaamheden ter bevordering van harmonie mogelijk zijn, die betere resultaten kunnen geven dan van een normaal ongeorganiseerde groep verwacht zou kunnen worden. Bovenal blijkt voor mensen die een centraal punt kennen, een betere mogelijkheid te bestaan om tot een juistere samenwerking en harmonie mét, maar ook inzicht ván de nieuwe kracht te geraken.

Het is daarom, dat de Orde in de stof voort zal blijven bestaan. Om dezelfde redenen menen wij, dat de Orde in Nederland de eerstkomende 6 à 7 jaren nog een belangrijke rol zal kunnen spelen. Daarna zal het wel voorbij zijn en zal de nieuwe tijd een andere wijze van benadering wel noodzakelijk maken.

Wij hebben ernstig overwogen onze werkzaamheden te beperken. Ongemerkt zullen wij dit ook inderdaad wel gaan doen. Maar alle beperkingen zullen zo plaats vinden - en zo geleidelijk - dat u, met uw bestaande groep en de daarin bestaande gebruiken en regels, daaronder niet zult lijden. Wij hopen dat u begrip zult hebben voor de boodschap, die ons programma van dit jaar brengt. Het zegt niet alleen: Wij zijn door de dwang der omstandigheden iets vager dan vroeger, maar wij menen het goed met jullie. Het zegt: Vrienden, het wordt meer en meer tijd om tot een praktische samenwerking te komen. Het moet nu maar eens uit zijn met het gepraat zonder einde, het getheoretiseer zonder einde, het uitzoeken van de laatste betekenis en het zoeken naar een antwoord op de laatste vragen. Laat ons eerst eens eenvoudige waarheden gaan beseffen en daarmee gaan werken. Denk nu niet, dat ik dit alles vanuit mijn eigen standpunt naar voren breng. Alles wat ik hier zeg, ook mijn éigen inzichten, is voorgelegd aan een goed-gekeurd door de hoogste leiding van de Orde. Wanneer u vragen of opmerkingen hierover hebt, is het nu de tijd deze te lanceren.

Vraag: Wat u zegt over het komende jaar is begrijpelijk en sympathiek. Maar hoe moeten wij de leringen in de praktijk gaan brengen? Daarover zou ik toch nog diep na moeten denken. Hoe ziet u dit? Moet je voortdurend mensen uit het water gaan halen, of als een padvinder oude mensen over de weg gaan brengen? Hoe stelt u zich de praktijk van uw levenslessen eigenlijk voor?

Antwoord: De praktijk zal natuurlijk aangepast moeten zijn aan de mogelijkheden. Wij zullen leringen geven. Daarbij ligt de nadruk op praktijk, omdat een te ver nadenken over de mogelijke consequenties en implicaties van de lering deze wel eens voor werkelijk gebruik, ja, als nuttig voor de mens, onmogelijk zou kunnen maken. Er is bv. in Nederland een project voor wegenbouw in studie, dat, reeds nu verouderd zijnde, ongetwijfeld verworpen zal moeten worden voor het tot een goed einde kan worden gebracht, omdat men streefde naar een té grote perfectie, een té grote zekerheid. Zo zijn er mensen failliet gegaan, omdat zij geen risico durfden te nemen, toen dat mogelijk was. Zo zijn er mensen die hun geloof verloren hebben, omdat zij aan God voorwaarden gesteld hadden.

Laat ons hier nu eens van uitgaan: op het ogenblik stellen wij de feiten, zoals zij zijn, naar beste weten en kunnen. U krijgt er zelfs Meesters en leraren bij, die heel wat verder gaan dan een noemen van feiten alleen. Hun stellingen zullen u in het begin misschien wat vaag en abstract aandoen, maar na enig nadenken zult u beseffen, dat juist deze stellingen voor u praktische mogelijkheden inhouden, zodat u deze leringen op uw eigen wijze en passende in eigen leven onmiddellijk en zonder voorbehoud kunt toepassen. Dit kan dan voor een mens inderdaad betekenen, dat hij mensen uit het water zal moeten halen, voor een ander betekent het, dat hij met meer liefde en nauwgezetheid in de toekomst snotneuzen af moet vegen. Iemand anders zal zijn relaties met en inwerking op andere mensen op een ander vlak brengen.

Dit alles is zeer persoonlijk en kan dus niet zonder meer algemeen geformuleerd worden. Wat wij ons als een belangrijk resultaat voorstellen is echter: een steeds intenser en meer omvattende samenwerking van mensen, waarbij het onderling begrip steeds groter wordt. In plaats van een grijpen naar cerebrale argumenten of - als tegenstelling - de kracht van zijn vuisten, zal men bij zijn contact met medemensen de nadruk moeten leggen op zijn innerlijke krachten. Een deel van de praktijk zal ongetwijfeld bestaan uit een besef, dat er zovele krachten in en rond het Ik zijn, dat men niet alleen maar kan volstaan met een aannemen van hun bestaan, doch dat men proeven dient te nemen, om daarmee zelf te leren werken. Wij willen geen geloof in godsdienstige zin prediken. Maar in deze tijd kunnen wij niet aan de noodzaak ontkomen, een zekere aanvaarding, een zeker geloof te eisen.

Ik stel mij dit als volgt voor. Wanneer u innerlijk aanvoelt: "dit is goed", zal men niet meer moeten nadenken of het nú wel goed is en waarom het goed is. Men moet kunnen geloven aan eigen innerlijk stem, de innerlijke leiding, die men ontvangt. De praktijk zal dan zijn, dat men

niet met zichzelf spreekt over het erkende, maar het tot werkelijkheid maakt, omdat men er innerlijk in gelooft. Zo de rede zich daartegen schijnt te verzetten, zal men moeten stellen: ik zal het in ieder geval proberen, om zo de werkelijke consequenties ervan te leren kennen. Dat is het enige. Stel uw eisen aan het leven eens een beetje anders, dan u tot op heden hebt gedaan. Zowel in de lessen, die de Orde u geeft, als de lessen, die anderen u geven, zult u steeds meer ontdekken, wat afwijkt van de gewoonten, die nu heersen.

Er zullen daaronder een aantal punten zijn, die ik u reeds nu kan opgeven; punten, die steeds sterker op de voorgrond treden:

Denkt niet, dat gij enig recht hebt op, of uit kunt oefenen op een medemens, wie deze dan ook zijn zal. Ook dus, wanneer deze mens deel uitmaakt van uw organisatie, uw gezin, uw volk, heeft u geen rechten op die mens. Besef dat elke mens vrij is en dat er dien ten gevolge nooit sprake kan zijn van een voldoen aan voorwaarden van mens tegenover mens, maar altijd sprake zal moeten zijn van een vrijwillig geven van mens tot mens, waarbij zelfs de eis van wederkerigheid dus niet kan bestaan.

Een ander punt dat u in deze dagen steeds weer zult ontmoeten luidt: beschouw alle kennis en wetenschap als een werktuig, niet als een zekerheid of een soort godsdienst. Begrijp dat alle menselijk weten slechts een zodanig klein deel der werkelijkheid kan bevatten, dat elke tak van weten en wetenschap op zich vol fouten en hiaten zal zijn.

Begrijp dat de innerlijke mens, eeuwig zijnde, een beter en meer omvattend beeld met zich draagt, zodat de mens door het toepassen van zijn innerlijk aanvaarden op de wereld, eventueel door gebruik te maken van zijn kennis en wetenschappelijke middelen, een resultaat verkrijgt, dat geheel bij éigen wezen past, een resultaat, dat op een andere wezen niet bereikbaar is.

Bedenk, dat de mens die zich bindt aan wetten en regels, niet de flexibiliteit van leven en denken zal bezitten, die noodzakelijk is om zich aan te kunnen passen bij de vaak zeer snelle veranderingen van waarden, waarderingen en omstandigheden, die de komende jaren zullen brengen.

Leer los te staan van alle dingen, opdat u zich in alle omstandigheden gemakkelijk zult kunnen aanpassen en aan alle nieuwe omstandigheden het hoofd zult kunnen bieden.

Leef niet in het verleden. Het verleden is voor u afgesloten, zover het uw leven en ontwikkeling betreft. Het zal niet zolang meer duren voor men terecht zal kunnen zeggen: dit is het einde van het oud verbond, hier begint de nieuwe tijd.

Hang niet aan het verleden, droom niet over de toekomst. Leef en werk nu, doe vandaag wat je doen kunt, doe vooral vandaag alles, wat je maar voor een medemens kunt doen, wanneer het innerlijk door je als zijnde goed bevestigd kan worden.

Dit zijn maar enkele van de punten, die u kunnen helpen, om uw persoonlijke weg te vinden tot een praktijk te maken, wat wij u als levensles leerden. In de toekomst zullen er nog vele dergelijke punten, vaak nauwkeuriger gedefinieerd, volgen. Ik ben ervan overtuigd, dat dit voor u meer dan voldoende zal zijn. Evenzeer ben ik ervan overtuigd, dat u een steeds helderder en verder gaand inzicht zult krijgen in alle eisen en mogelijkheden van de praktijk. Het is op het ogenblik niet mijn taak u alle praktische mogelijkheden uiteen te zetten, terwijl ik bovendien betwijfel of ik dit op het ogenblik geheel in overeenstemming met de lessen en wijsheid van onze geestelijke Meesters zou kunnen doen. Ik weet echter zeker, dat de leringen van dit jaar in deze richting zullen gaan en zullen voeren tot een steeds beter praktisch beleven en gebruiken van de mogelijkheden en krachten van de nieuwe tijd. Ik voeg hier aan toe, dat twee mensen, die samen iets doen om een derde te helpen geestelijk heel wat verder zijn, dan twee mensen, die praten over de hoogste geestelijke waarden, of de mogelijkheid om eventueel eens een derde te helpen.

Ik hoop, uw vraag hiermede althans enigszins te hebben beantwoord en u tevens duidelijk te hebben gemaakt, hoe wij ingaan, juist ook in het komende jaar, tégen een tendens, die vele mensen beheerst en uw wereld op het ogenblik ernstig bedreigt, namelijk de tendens tot gelijkschakeling, de communalisatie, waarbij de mens wordt beschouwd als deel van een gemeenschap, zonder hem als persoonlijkheid, zelfstandig handelend en denkend wezen daarbij nog verder te achten. "Eerst de mens, dan pas de gemeenschap", zal de leus worden. In wezen zou ik het als volgt moeten stellen: eerst God, dan God in de mens, dan de mens in zijn persoonlijk bewustzijn en persoonlijke praktijk, daarna pas de wereld, de gemeenschap, waarin die mens leeft. De wereld komt het laatste, niet op de eerste plaats, zoals men nu pleegt te stellen. De gemeenschap komt op de laatste, niet op de eerste plaats, al handelt men tegenwoordig, alsof dit niet waar zou zijn. De mens heeft het recht, zijn eigen wegen te gaan, zijn eigen inzichten te volgen, zijn eigen verantwoordelijkheden te dragen. Alleen zo zal hij tot geestelijke rijpheid kunnen komen.

U zult dus begrijpen, dat wij ons tegen deze voornoemde tendenzen zullen moeten verzetten. Dat een dergelijk verzet voor vele mensen niet aanvaardbaar blijkt te zijn, omdat zij stellen: wanneer wij de gemeenschap als beslissend stellen, kan er veel armoede, leed en ellende voorkomen worden.

Ik kan dit begrijpen. Maar deze stellingen zijn toch wel verouderd. Het is niet noodzakelijk de mens ellende te besparen, het is noodzakelijk de mens een geestelijke - en misschien zelfs mentale - dood te besparen. Het zijn voornoemde tendenzen, gepaard gaande met een afnemend begrip voor verantwoordelijkheid, welke de spanningen scheppen, waaronder uw wereld op het ogenblik gebukt gaat. Vergeet niet, dat elke mens persoonlijk een afschuw heeft van de atoombom, maar dat velen zich gelijktijdig de plicht scheppen deze wapens te maken, er mede te dreigen en uiteindelijk zelfs om deze te gebruiken uit een communiteitsbegrip, waarbij men eigen inzichten, afschuw en zelfs begrip voor aansprakelijkheid opzij zet met de leuze: wij begeren dit niet, maar omwille van de gemeenschap zijn atoombommen noodzakelijk. Dezelfde invloeden doen de mens prestigebegrippen hanteren, die met de werkelijkheid niet in overeenstemming zijn, bv. zegt men, dat men, wat het ook moge kosten voor volk en mens, een machtig leger moet hebben, om de grootheid van zijn staat te bewijzen, of dat men een luchtlijn dient te openen om zijn technische meerwaardigheid te bewijzen. Of ook wel: iedereen moet maar betalen, of hij nu wil en kan of niet, opdat wij onze plannen kunnen volvoeren, omdat anderen zeker zouden zijn. Hij zal ons hierin om onze goede bedoelingen moeten gehoorzamen, zonder dat wij hem daarbij een stem in het kapittel geven.

Er is overal sprake van een dirigisme, vrienden, dat voert tot het vervaardigen van een steeds dodelijker reeks van projectielen en steeds meer alle initiatief belemmerende procedures. Dit heeft reeds geleid tot grote fraudes op nationaal en internationaal niveau, voert tot omkoperij in vele staten op een schaal, die afschrikwekkend is, wanneer men bedenkt, dat de hinderpalen, die men door de omkoperij tracht te ontgaan, in wezen geen zin van bestaan hebben. Dit alles doet het persoonlijk moreel besef van de mens langzaam maar zeker wegsmelten en geeft in toenemende mate vaste voet aan een opstandigheid tegen de maatschappij en - al even erg - aan een ziellose onderwerping aan de maatschappij.

Alles wat u bedreigt in deze tijd is het resultaat van de ontwikkelingen, die uit het verleden en de angsten van het verleden voortkomen. Wanneer dit alles wordt gesublimeerd, wordt omgezet in een persoonlijk begrip van taak, noodzaak van leven enz., kunnen de ongunstige trekken van heden het begin betekenen van een gouden tijd. De kracht, die optreedt maakt het dit op het ogenblik mogelijk. Maar dan zal men afstand moeten doen van zijn neiging steeds maar weer te spreken over de dingen, zonder tot daden te komen. Dan zal men af moeten zien van de koe-handel, die zekerheid schijnt te beloven, maar in wezen eigen ondergang kan betekenen. Bovenal zal men afstand moeten doen van het denkbeeld, dat anderen ons moeten zeggen, wat er moet gebeuren, wat wij zullen moeten zijn en doen. Wij moeten zelf leven, wij moeten zelf de weg vinden. Dit is niet alleen een noodzaak voor de wereld van heden, maar vormt ook de basis van ons komend programma.

Vraag: U sprak van de bijzondere invloed, die van de hogere entiteiten uitgaat. Ik onderga dit als een dromerige stemming. Is dit aanvaardbaar?

Antwoord: De invloed wordt u niet gegeven, opdat u zichzelf daarin zou verliezen. Zij mag dus niet alleen maar tot een dromerige stemming voeren. Zij dient in uw wezen een aantal daarin aanwezige en voor de bewustwording essentiële geestelijke waarden te wekken, u bewustmakende van bepaalde problemen, angsten en mogelijkheden in uzelf. Het doel van de invloed is aanpassing, zodat uw uiterlijke en innerlijke waarden tot een eenheid kunnen worden. Daarbij dienen de woorden en krachten zo gericht te zijn, dat u, naargelang uzelf gestemd en afgestemd bent, de woorden gaat beleven. Door de beleving wordt de leer, de regel, of wet niet alleen op stoffelijk terrein, maar ook op geestelijk terrein in u verankerd.

Ik voor mij acht het dan ook verstandiger deze invloed niet alleen maar in een halve sluimering te ondergaan, ofschoon ik met u eens ben, dat men dit dient te ondergaan en zich - zij het voor een enkel ogenblik - zich dus wel in de invloed mag laten meedrijven. Niet volledig wegdromen echter, want men moet zich later kunnen herinneren, wat er was, wat er voor het Ik daarin belangrijk was. Juist dan zal men de betekenis van de leringen, maar ook van alles wat komt, beter realiseren. Ik neem aan, dat uw droomstemming door u in de eerste plaats zo bedoeld was, zodat mijn antwoord niet alleen of in de eerste plaats als een verwijt aan u bedoeld kan zijn.

Daar er geen verdere vragen meer schijnen te zijn, zal ik nu mijn onderwerp gaan besluiten.

Ik heb u, vrienden, met deze toelichting willen doen inzien, hoe belangrijk de wereld is en in welke mate wij allen in geestelijke, zowel als in andere zin, gebonden zijn. Ook wij moeten realisten zijn, uitgaande van de feiten van de feitelijke mogelijkheden en niet alleen maar afgaan op een theorie. Ook wij moeten trachten te komen tot een vergroting van eenvoud, tot een vereenvoudiging van zeggings, zelfs - wat sommigen onder onze sprekers heel wat moeite zal kosten. Ook wij zullen moeten trachten de essentie van deze tijd steeds meer en duidelijker kenbaar te maken met de beperkte middelen, waarover wij beschikken. Dat wij daarbij van onszelf, van het medium, maar ook van u, vaak meer zullen moeten eisen dan tot nu toe gebruikelijk was, zullen wij op de koop toe moeten nemen. Dit is nu eenmaal niet te vermijden.

Wij zullen, naar wij menen, in de komende tijd zeer veel kunnen bereiken, terwijl het nu aanbreekende verenigingsjaar daarvoor van groot belang zal zijn. De samenwerking die wij mochten vinden met de Hoogste Krachten - door ons lang verwacht en kort geleden toch nog eigenlijk onverwacht gevonden - geeft ons daarbij beschikking over de hoogste inzichten en krachten.

Wij zijn er van overtuigd, dat ook voor u - indien u dit wenst - het komende jaar een jaar van Licht zal worden, waarin de schijnbare rust niet een ondergaan zal betekenen in een over de wereld gaande stromingen, maar het verwerven van een kracht, een sterkte, die ook de felste stormen een halt toeroept en de mens zo vrij doet zijn in zijn stoffelijke wereld, in zijn geestelijk besef en vooral in zijn beleving van de ware God in alle dingen.

Dit is alles wat ik u over het programma te zeggen heb, vrienden. Ik dank u voor de genoten aandacht en hoop, dat mijn woorden ertoe bij hebben gedragen uw belangstelling te wekken - niet alleen voor het werk van de Orde, maar vooral voor de ontwikkeling van persoonlijk besef en een volgens eigen innerlijk leven in het komende jaar, zodat ook u zult kunnen zeggen: "ik beantwoord aan de eisen van de nieuwe tijd."

Goedenavond.

EEN AANPASSEN VAN MENS EN WERELD

Waarde vrienden.

Nu u een uiteenzetting is gegeven vanuit het standpunt der Orde, beschouwende al hetgeen zij in een komend jaar tot stand hoopt te brengen, achten wij het juist, als gasten van deze groep, voor onszelf daaraan enige punten toe te voegen.

U zult begrijpen, dat een aanpassen van mens en wereld aan een betrekkelijke grote en snelle verandering, moeilijk zal zijn, zelfs indien men daarbij de beschikking heeft over zeer grote krachten.

Wij menen, dat de verandering van de mens niet alleen of zelfs maar in de eerste plaats stoffelijk kan geschieden. Zolang het menselijke denken en de menselijke geest afstand doen van eigen waarheid, om daarbij de schijnwaarheid van een schijnwereld, die uit gewoonten en gebruiken bestaat, te aanvaarden, zal het niet mogelijk zijn voor de mens in te zien, dat er nog andere wegen en mogelijkheden voor hem bestaan, buiten de reeds gekende.

Daarom is het niet voldoende, de mens te beleren, maar zal het noodzakelijk zijn hem te confronteren met emoties, met gebeurtenissen, die afwijken van het normale, opdat hij zich daardoor bewust worde van de mogelijkheid in een andere wereld te leven dan in het wereldbeeld, dat hij zichzelf geschapen heeft.

Elke ontwikkeling op aarde heeft als beginpunt een logisch, een voor stof en geest gelijkelijk aanvaardbaar basispunt. Dit geldt voor een geloof, zowel als voor een sociale ontwikkeling, dit geldt voor een persoonlijk beleven, evenzeer als voor de vorming van een gemeenschap. Maar, zodra de mens eenmaal dit punt aanvaard heeft, is hij geneigd deze grondstelling of waarde ad absurdum door te voeren. Zo ontstaat een reeks situaties, waarbij de mens niet meer meester van zichzelf is. Een mens, die meesterschap over zichzelf verliest en tot gebondene wordt, is slaaf van zijn milieu, slaaf van de hem geleerde geestelijke beschouwingen, slaaf van de beperkingen, die men hem zei, die voor hem bestaan.

Wij zijn geen voorstanders van een onmiddellijke en absolute verandering; wij weten dat dit tot chaos voert. Maar wanneer een mens kan leren beseffen, dat de waarheid van de nieuwe leer allereerst is gelegen in het principe van vrijheid - dus ook in een vrij zijn van illusies, zover dit mogelijk is - zal hij het verdere kunnen aanvaarden en verwerken. Daarom is het belangrijk, dat de mens naar de vrijheid leert grijpen, daarbij niet alleen afstand doen van gewoonten en geplogenheden, die zijn persoonlijkheid belemmerden en bonden in kleinere kring, maar ook van alle banden, die hem eigen verantwoordelijkheid ontnemen buiten deze persoonlijke invloedssfeer.

Het is goed, dat een mens geloven kan dat zonder geloof, hij in het leven betrekkelijk weinige mogelijkheden en waarden heeft. Maar de nieuwe leer en de nieuwe wet stellen, dat het geloof verankerd moet zijn in de mens en beleefd, ja, zelfs gevormd, moeten worden vanuit de mens zelf. Het kan dus nooit een geloof zijn, dat u dogmatisch wordt opgelegd. Het geloof mag niet gebonden zijn aan vormen, waardoor eigen denken, ervaren en beleven geketend worden. Geloof zo gij wilt en wat gij wilt, stelt de leer. Maar wees vrij in uw geloven.

Wanneer u in een sociaal bestel leeft, zo bestaan daarin wetten. Het is logisch, dat u voor uzelf bepaalde regels en wetten zult erkennen. Maar dan ook alleen de regels en wetten, die uit uw eigen wezen, uw eigen innerlijk voortkomen. Alle andere regels en wetten erken je niet. Wanneer desondanks in uw wereld bepaalde regels en wetten gangbaar zijn, kunnen deze u misschien langzaam aan tot een herzien van de in u aanvaardde wetten en regels dwingen. Zodra u echter de wetten en regels buiten u, gaat stellen boven uw innerlijke wetten, zult u daaraan ten ondergaan, doordat u uw eigen persoonlijkheid verliest.

Wanneer u zich afhankelijk stelt van sociale en economische gebruiken, zo zult u gebonden zijn aan een bepaalde stand, een beeld van eigen belangrijkheid of voornaamheid. U zult niet vrij zijn t.o.v. uw inkomen, uw wijze van werken, de werkkring, die u kiest. U zult niet vrij zijn in het uiten en beleven van eigen mogelijkheden. Ook hierdoor zult u uzelf ten gronde kunnen richten of, erger nog, een stoffelijk leven kunnen leiden, dat geen enkele geestelijke vrucht afwerpt en voor de geest dus verloren is.

Tegen deze fouten zullen wij onszelf dan ook verzetten. Wij achten het beter, dat vele sociale wetten onnodig gebroken worden, dat standsbegrippen, opvattingen van moraal en juistheid van optreden, met de voeten getreden worden, dan dat men gebonden blijft aan een reeks van wetten en regels, die men innerlijk niet als juist kan erkennen. Want alleen wat de mens innerlijk is, brengt hem leven.

Het is onmogelijk, u precies te zeggen, welke krachten er rond u zijn. Het zijn krachten van Licht. Laat het daarbij blijven. Die krachten zijn er niet alleen om u mogelijkheden te geven tot spel en om nieuwe mogelijkheden te openen. Zij zijn er, om deel te worden van uw wezen en als verlengstuk van uw wezen optredende, uw stoffelijke mogelijkheden tot leren en bereiken te verveelvoudigen, uw geestelijke ervaringen te verdiepen. Kortom: zij dienen om uw eigen bewust aandeel in de kosmos te vergroten. Een mens, die niet volledig leeft, kan deze waarheid niet beseffen en kan die krachten ook niet gebruiken. Daarom zullen wij, vanuit de Grote Broederschap en vanuit de Meesters, met wie zich deze broederschap verbonden heeft, moeten trachten u vrij te maken. Vrij vooral, om Kracht en Licht te aanvaarden.

Ons programma is moeilijker samen te vatten in enkele woorden dan het programma van de Orde der Verdraagzamen zelf. De spreker van zo-even kon ten minste nog stellen: wij hebben een zekere regel. Maar de regel op zich is reeds onze vijand. Zo mogen wij geen regelmaat scheppen, waaraan de mensen zich gewennen kunnen. Het schijnbaar toevallige, waarbij immers de mens zelf zich voortdurend aan zal moeten passen, is een van de belangrijkste hulpmiddelen, waarover wij bij het vervullen van onze taak kunnen beschikken.

De waarheden zijn eenvoudig. Maar indien men de mens voortdurend herhaalt: "hebt uw naasten lief", zo zullen velen slechts zichzelf méér liefhebben dan voorheen. Wanneer men tot de mensheid roept: "wees vrij", zo zal men geneigd zijn eigen vrijheid te beleven ten koste van anderen en zo anderen de vrijheid nemende, opdat men zelf vrij moge zijn. Daarom moet de mens geconfronteerd worden met veranderingen op zijn wereld, waarmede hij niet gerekend had, waarmede hij niet rekenen kan. Dit voorkomt, dat hij zichzelf als maatstaf voor alle wereld en waarheid beschouwt.

In alle delen van sociaal en economisch leven zullen deze invloeden optreden. Maar zij zullen ook een internationaal niveau van verkeer raken, dus de politiek. Uitvinders, vernieuwers, zowel als zij, die, door wet of in industrieën bv. hun belangen zeker gesteld meenden te hebben, zullen door deze invloeden met zichzelf en hun werkelijke betekenis geconfronteerd worden. Zelfs dit is nog niet voldoende: daar kan de mens nog spreken over de dwaasheid of de schuld van aderen. Hij kan spreken over de schandalen, die door menselijke dwaasheid zijn ontstaan, de schandalen, die zijn zo zeker schijnende positie aantasten en zijn plannen frustreren. Maar wanneer de natuur zelf optreedt, blijft de mens weinig te zeggen over.

Daarom zal ook het veranderen van toestanden in en door middel van de natuur behoren tot de middelen, die gebruikt worden.

Het zou echter onrechtvaardig zijn alle mensen te onderwerpen aan de schijnbare willekeur van de natuur, aan een veranderen van waarden in een internationaal politiek spel, zonder hem ook de middelen te geven om zich daarvan vrij te maken.

Uw eigen groep is klein. Zij is een van ongetelde duizenden soortgelijke groepen, die over geheel de wereld bestaan. Deze vele kleine groepen worden aangevuld door groepen van gelovigen, scholen, waarin de geest en de nieuwe kracht immers eveneens tot uiting kunnen en zullen komen. Er wordt dus een zeer groot deel van de mensheid bereikt. Aan allen die bereikt worden, wordt gelijkelijk de mogelijkheid geboden, om zich af te stemmen op de Levende Kracht. Deze kracht, die rond u is, is in staat u te beschermen - niet tegen de kleine onaangenameheden van het leven, maar tegen alle invloeden, die op aarde alleen maar bestaan, omdat het noodzakelijk is de mens wakker te schudden. De storm gaat aan u voorbij, wanneer het Licht in u leeft. De nood van de wereld zal aan u voorbij gaan, wanneer u de Kracht in u draagt en beseft, dat het uw plicht is ook anderen te helpen hun nood te overwinnen.

Zo wordt ook in het komende jaar uw wereld in toenemende mate onderworpen aan beproevingen, zo krijgt u in dit jaar, zoals zeer velen met u, lessen, waaruit ook de kracht spreekt, waarin geestelijke intensiteiten op u inwerken, die u niet eens stoffelijk bewust kunt beseffen. Dit alles geschiedt, opdat u - en met u de mensheid - in staat zult zijn de kracht rond u te aanvaarden. Ons is in dit jaar en de daaropvolgende jaren - in uw jaartelling naar ik meen tot 1968 - de taak gegeven, enerzijds de wereld te wijzigen, anderzijds u de middelen te geven om deze veranderingen goed te doorstaan en zonder meer alle onnodige schade te voorkomen.

Onze leer zal velen van u abstract of zelfs onsamenhangend voorkomen, terwijl anderen uit zullen roepen, dat zij dit alles reeds 1000 malen gehoord hebben. Er is echter een verschil, ook voor deze laatsten. De onsamenhangendheid komt voort uit het feit, dat u niet beseft, hoe, door eigen daden en belevingen, de uitspraken en wetten tot één geheel samen te voegen. U hebt misschien vele malen soortgelijke klanken gehoord. U dient echter te beseffen, dat zij nu zonder meer een verwerkelijking eisen, indien u grote moeilijkheden voor uzelf wilt voorkomen. Ik meen dat wij tot rond oktober van dit jaar de tijd zullen hebben u voorzichtig in te voeren tot deze gedachtenwereld, de veranderingen en verplichtingen, die daaruit voor u kunnen voort sprouiten. Daarna zullen de komende spanningen, naar ik meen, het noodzakelijk maken, dat u de kracht uit uzelf hanteert, dat u vanuit uzelf gaat leven.

De betrekkelijk primitieve communicatie, zoals wij deze op het ogenblik hanteren, is voor ons doel uiteindelijk onvoldoende. Daarom wordt er naar gestreefd de mensen steeds meer te betrekken in een contact - innerlijk - met de grote Meesters van Licht, de Witte Broederschap, opdat men, innerlijk gesteund en gesterkt, meer zal kunnen bereiken en doen dan door woorden alleen mogelijk of duidelijk gemaakt kan worden.

U wordt nimmer een bevel gegeven, maar de wegen, die voor u open liggen, worden u zoveel mogelijk in waarheid getoond. Niemand zal van u vergen, dat u een besluit neemt. Maar men zal u aantonen, dat het soms goed is, een besluit te nemen. Er zal u geleerd worden, hoe men met krachten werkt. U zult leren, uit uw gedachten een moedervorm te bouwen, een matrix, waarin de grote krachten kunnen uitgestort worden en door middel waarvan zij worden gericht. Dit, opdat u de werkingen van de kracht niet slechts zult zien als een vluchtige en snel voorbijgaande beroering van uw wezen, maar ze ook in toenemende mate uit kunt storten over anderen. U zal getoond worden, hoe u inspiratieve werkingen en invloeden kunt verwerkelijken en gebruiken, zelfs, wanneer een dergelijke inwerking noodzakelijk en juist is.

Dit is niet alleen een programma voor u, maar een werkprogramma, dat over geheel de wereld zijn toepassing zal vinden. Een programma ook van Meesters, wier stemmen in lange tijd niet op deze wereld geklonken hebben en nu tot de wereld zijn teruggekeerd. Zij, die gediend hebben in het verborgene, maken zich op, om deze wereld opnieuw kennelijk te beroeren en kenbaar zullen zij zich uiten, niet slechts in één enkele groep, of alleen door middel van een medium, maar door middel van tekenen en zelfs persoonlijke verschijningen, waar dit wenselijk en noodzakelijk is. In de ogen van de "redelijke" mensen is dit alles misschien een geestelijk kinderspelletje. Maar het is in wezen de meest dodelijke ernst, die u zich denken kunt.

Wanneer een ras rijpt, dient het zich voor te bereiden op de overgang naar een volgende trap van bestaan, naar een volgend ras. Wanneer geesten stoffelijk een bepaald peil bereikt hebben, dienen zij zich er op voor te bereiden, dat zij zullen moeten overgaan op een stoffelijk leven uit een geheel geestelijk besef, of het stoffelijk leven vaarwel moeten zeggen. Stoffelijk leven is hen dan alleen mogelijk, wanneer geestelijk besef en stoffelijke ervaringen aan elkander zijn aangepast. Volbrengt men dit alles niet, dan valt men terug op de weg en zal men een deel daarvan hernieuwd af moeten leggen. Dit voorkomen is de plicht van een ieder, die maar enig begrip heeft van de Lichtende Kracht. Alle middelen zijn geoorloofd en zelfs vaak noodzakelijk, om dit doel na te kunnen streven. Zo zult u in toenemende mate erkennen, dat de Meesters niet alleen maar een mythos zijn, een ver van uw werkelijkheid liggende overlevering, maar een kracht, die direct uw eigen wereld beroert.

Ook ik ben, evenals de vorige spreker, niet een van de hoogsten uit onze broederschap. Maar wat ik u zeg, weet ik met zekerheid. Ik weet, hoe aan mijzelf en aan jullie bij dit alles een taak is toebedeeld. Leert te beseffen, dat in u steeds sterker een stem spreekt, die van u de vervulling van een bepaalde taak vergt: een taak, die alleen u volbrengen kunt.

Wanneer de leringen en krachten, langs deze wegen u gegeven, voor de mensheid kunnen bijdragen tot realisatie van de geestelijke krachten en werkingen alleen reeds, is er veel bereikt.

Verwacht niet, dat wij u altijd weer zullen zegenen. Zegen uzelf door uw God te erkennen.

Verwacht niet, dat wij u steeds kracht zullen geven; neem van de volheid van krachten, die rond u is. Meen niet, dat alleen op deze wijze de grote wijsheid van de geest een vorm kan vinden.

Alleen in uw eigen geest kan de werking van de geest haar ware en onvervormde gestalte vinden.

Het is niet onze taak u te zegenen. Evenmin is het onze taak, u te overreden. Het is slechts onze taak u de middelen ter beschikking te stellen, waardoor u de snelle veranderingen in uw wereld zult kunnen beseffen, gebruiken, en de veranderende wereld zo maken tot een geestelijk bewuste wereld, die de inspanningen van de hoogste kracht niet slechts waard is, maar ook beloont door het antwoord, dat zij daarop geeft.

Dit is het programma - ofschoon deze naam voor dit geheel misschien wat beperkt klinkt - dat uw "gasten" hebben voor de komende tijd. Een voortzetting van wat was, een voortzetting, die, naar ik meen, vele wegen voor u openen zal, zo u kunt leren niet slechts op uzelf te horen, maar ook te luisteren naar alles, wat u stoffelijk en geestelijk wordt gegeven.

Met dank voor de genoten gastvrijheid geef ik het woord nu terug aan een spreker van uw eigen groep.

CITATEN

Enkele citaten, aangehaald door de derde spreker:

"O, wonderlijk kristal: in trillend klein leven schept gij de vorm, uw streven draagt gij uit. Gij voedt u met de wereld en maakt het Al uw buit, vormende natuur tot beeld van uw kracht, uw wet en uw structuur."

"Waar geest en lichaam samen gaan, en uit de waan van stof, de geestelijke werkelijkheid herrijst, bewijst het Ik zijn werkelijk kunnen."

Dit is een beeld van de ware magie: niet een tovenarij, een begoocheling der zinnen, maar een werkelijkheid, die kenbaar wordt, wanneer twee delen van het Ik, die in de wereld meestal van elkander gescheiden zijn, samengaan.

"In mijzelf schouwend, treden bouwend, wil ik tot de hemel gaan. Maar zo ik in mijzelf bouw slechts, wordt mijn hemelgang een waan, omdat ik in de wereld sta en niet bewust in de oneindigheid. Ik word eerst eeuwig, zo ik besef, mijn aandeel aan de tijd en aan het leven, dat eerst eeuwig wordt, wanneer het zichzelf heeft beleefd, omdat de eeuwigheid het Ik slechts op het erkennen antwoord geeft."

"Wie uit zichzelf alleen voor zich tot ijle hoogten gaat, keert terug. Maar wie, zichzelf erkennende, dient al wat is, door de eeuwigheid in zijn eigen tijdelijkheid te doen spreken, vindt de mogelijkheid gelijktijdig eeuwig en zich van eeuwigheid bewust te zijn, toch voor anderen levende in de tijd en alles wat in de tijd bestaat, zo iets van het eeuwige te geven."

"Het is beter een beker water te geven aan een verdorstende, dan een meer leeg te sprenkelen over een vlakte, waarvan gij niet weet, of zij zaad draagt."

"Waar het Ik zichzelf geeft aan het leven, daar vreet steeds aan dat Ik de tijd. Maar leert het Ik zichzelf waarlijk aan het Al en zo aan zichzelf te geven, dan wordt tot lichte vlinderslag der mensen eeuwigheid."

"Wanneer een mens leert scheppen, is hij een God gelijk en bouwt hij zelf zich een koninkrijk van goden en godinnen. Dan kan hij buiten sterren tronen en leven in onvergankelijkheid. Maar waar de mens niet zelf streeft, is hij als stof, dat, door de wind verwaait, vergeten wordt, reeds voor de dood een zegel stelt aan het einde van zijn leven."